

Tapiolan nuoret sinfonikot – innovaatioita ja luottamusta

— 50 —

Kapellimestari Markus Lehtinen tuli Espoon musiikkiopiston nuorten sinfoniaorkesterin johtoon EMO:n pianonsoitonopettaja Kaija Harjanteen houkuttelemana. Yhdessä nämä opiskelukaverit kehittivät orkesterityölle uuden työtavan, uudistivat työrytmin, opetuksen menetelmät sekä loivat ainutlaatuisen yhteishengen. Lehtisen 13 työvuoden aikana orkesteri ehti kiivettä merkittäville kotimaisille ja kansainvälisille estradeille ja päästä ”kaikkiin saleihin”, kuten Lehtinen sen tiivistää. Ja paljon jäi vielä tekemättä.

Lehtisen johtama ensimmäinen konsertti soitettiin jo helmikuussa 1993. ”Ei ihmisten pitkäjänteisyys riitä siihen, että neljä kuukautta harjoitellaan ja sitten on konsertti”, sanoo Lehtinen.

Toiminnan pääajatuksena oli, että tehdään tiiviitä periodeja, ja ettei yhtään turhaa yhteisharjoitusta pidetty. Uuteen metodiin kuului se, että opettajat otettiin mukaan ja stemmoja harjoiteltiin oppitunneilla ja ryhmissä. Luotiin vastuuopettajien verkosto. Uudesta ohjelmistostakin päätettiin enimmäkseen yhteistyössä. ”Tämä oli aivan loistavasti toimiva systeemi ja opettajatkin tajusivat sen heti”, toteaa Kaija Harjanne.

KAIKKI SAIVAT YRITTÄÄ

Tapiolan nuorten sinfonikkojen riveihin saivat tulla soitto-taitoaan mittailemaan kaikki, jotka vain kynnelle kykenivät. Tämä koski erityisesti jo ennestään pienemmissä ryhmissä soittaneita jousisoittajia.

”Näin saattoi vaikka 11-vuotias viulisti tulla kokeilemaan ja arvioimaan itse kuinka hän pärjäisi”, kertoo Lehtinen. ”Minä olen kyllä aina harrastanut pientä pötköilyä ja saatoin joskus positiivisesti hymähtää jos sattui jotain koomista, muuten emme mitenkään osoittaneet hänelle mitään ajattelimme. Mutta virheitä sai tehdä ja niitä piti tehdä, joten oppi, miten siellä oikeasti piti tehdä”, filosofoi Lehtinen menetelmänsä. Tapiolan nuorten sinfonikkojen vappukonsertit olivat perin-

ne, jolloin kaikki orkesterista kiinnostuneet saattoivat tulla mukaan vaikkei ohjelmistokaan olisi ollut täysin tuttu. Osa soitti kaikki kappaleet, osa piti välillä paussia. Pelon ja jännityksen ilmapiiri karsittiin näin pois.

”Sanoin, että jos et osaa puhaltaa tässä kappaleessa, niin puhalla vaikka serpentiinejä”, muistelee Lehtinen kuuluisia riemukkaita vappukonsertteja. Orkesterin tavoitteena oli täyttää kaikki paikat omilla oppilailla. Jos jossakin herkässä ryhmässä tarvittiin neljä soittajaa, niin otettiin viides vahvistukseksi.

Pomottelua ei Lehtisen aikakaudella tunnettu ollenkaan. Niin johtaja kuin intendenttikin osallistuivat jokaisen soittajan tapaan konserttitapahtuman pystytykseen ja purkamiseen, eli roudaukseen alusta loppuun. Orkesteri tuli suorastaan tunnetuksi siitä, miten instrumentit, nuottitelineet, patarummut, pillit ja pallit hävisivät konsertin jälkeen estradilta alle 10 minuutissa.

”Auktoriteetti syntyy ammattitaidosta, ei sitä tarvitse keinotekoisesti korostaa. Me otettiin vastuuta, mutta myös annettiin sitä”, sanoo Kaija Harjanne. Konserttimatkoillakaan ei ollut kotiintuloaikoja ja ainoa sääntö oli, että ketään ei saanut jättää kuljeksimaan maailman toreilla ja turuilla yksin. Lehtinen myöntää kyllä pitäneensä aina ennen matkaa ns. ”siveyspuheen” 15–25 -vuotiaille soittajilleen. Luottamus toimi.

IKIMUISTETTAVIA PROJEKTEJA

Tapiolan nuoret sinfonikot joutuivat Markus Lehtisen kaudella venymään ammattitason suorituksiin paitsi ulkomaille suuntautuneilla kiertueilla myös yhteistyössä Jyväskylä Sinfoniettan ja Tapiola Sinfoniettan kanssa.

”Se oli nuorille aika jännä tilanne kun he ensimmäisissä yhteisharjoituksissa huomasivat, että osaavat soittaa paremmin kuin ammattilaiset. Toisessa harjoituksessa puntit olivat jo melko tasan ja kenraalissa ammattilaiset olivat jo vahvempia. Kokemus antoi kuitenkin nuorille itseluottamusta

etenkin kun he saivat tunnustusta ammattilaisilta”, kertoo Lehtinen. Tapiolan nuoret sinfonikot saivat esiintyä myös Tapiolan kuoron kanssa sillä Olli Kortekangas oli säveltänyt heille yhteisen teoksen. ”Näin olimme siis päässeet ”kaikkiin saleihin”, veistelee Lehtinen.

Ylpeänä Lehtinen ja Harjanne muistelevat myös Espoon kaupungin televisioituja itsenäisyyspäivän konsertteja ja sitä, että säveltäjä Einojuhani Rautavaara valitsi nuoret soittajat oman 70-vuotisjuhlakonserttinsa orkesteriksi. Rautavaaran säveltämä, orkesterin tilausteos Lintukoto on yksi Tapiolan nuorten sinfonikkojen historian merkkipaaluja.

”Yhtään konserttia ei tarvinnut hävetä”, sanoo Kaija Harjanne. ”Mutta me olisimme voineet esiintyä paljon enemmänkin esimerkiksi espoolaisissa kouluissa. Olisimme soittaneet ilmaiseksi, jos joku vain olisi maksanut meidät perille”, Lehtinen sanoo. Monta muutakin ideaa jäi toteutumatta, kun Markus Lehtinen keskittyi jatkamaan kansainvälistä uraansa niin kapellimestarina kuin pianistinakin ja työtään Sibelius-Akatemiassa.

”Pitihän meidän lähteä rauhanlähettiläiksi Kosovoonkin”, muistelee Kaija Harjanne. Myös nuorten sinfonikkojen konsertit Hectorin ja Matti Salmisen kanssa jäivät haaveiksi.

ELÄVÄN MUSIIKIN JÄRKYTTÄVÄ VOIMA

Talvella 2012 Lehtinen on juuri palannut johtamasta Tanskan radion sinfoniaorkesteria kuningatar Margareetan hallinnon 40-vuotisjuhlassa ja lähdössä Wieniin johtamaan Wienin valtionoopperaorkesteria. Sibelius-Akatemian oopperakoulutuksen professorina työskentelevä Lehtinen kertoo vieläkin ammentavasta noista EMOn vuosista omaan opetukseensa.

”Se aika vaikutti käsitykseeni orkesterissa soittamisesta. Se voima, kun ryhmä tekee musiikkia yhdessä, on ihan järkyttävä. Se yhteisesityksen energia on ihan huikeaa. Kun kaikki soittaa yhtä aikaa, niin siihen liittyy sellainen nuoren ihmisen kokemuksen ainutkertaisuus. Se, miten live-musiikki vaikuttaa ja tulee aina vaikuttamaan, on minulle yhä se suuri, tärkeä voima.”

Intendentti Kaija Harjanne piti monet padat lämpimänä.

”

EMON SINFONIAORKESTERISTA jääneet muistot ovat parasta mitä minulla on. Pääsin silloin ensimmäistä kertaa sinfoniaorkesteriin soittamaan orkesterikirjallisuuden klassikoita. Erityisesti muistan Prokofjevin seitsemännen sinfonian ja Zoltán Kodály'n Galantalaiset tanssit. Soittajissa oli loistavia persoonallisuuksia, ja erityisesti puhaltajien kanssa oli mukavaa. Kapellimestari Markus Lehtinen oli poikkeuksellinen yhdistelmä korkeaa taiteellista osaamista ja kykyä työskennellä nuorten kanssa.

Janne Koskinen

klarinetisti, toimittaja,
klassinen musiikki YLE

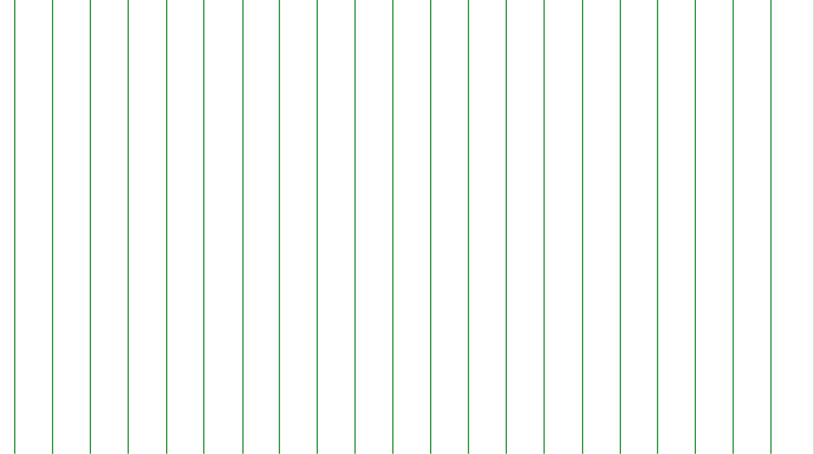
”

LAPSUUDEN ORKESTERIKOKEMUKSISTA mieleen nousee soitto Anna-Maija Usman minijousissa. Soitimme ilman kapellimestaria konserttimestarin ”liidatessa”. Konserteissa Anna-Maija yleensä istui katsomossa hieman punehtuneena ja pää alas painettuna puolestamme jännittäen.

Varsinkin vanhempana opistolaisena, kamariorkesterissa ja sinfiksessä, myös sosiaalinen puoli tuli yhteissoiton kautta vahvasti mukaan kuvioihin: orkesterien kautta muodostunut yhdessä tekemisen ilo ja uusi kaveripiiri saivat jatkamaan soittamista ja innostumaan musiikista silloin, kun soitto muuten ei välttämättä olisi enää tuntunut mielekkäältä.

Jukkis Naukkarinen

It-asiantuntija, alttoviulisti

Kapellimestari helteessä. Kesällä 1995 Unkarissa bussi hajosi matkalla konserttiin. Uutta autoa odoteltiin konserttikampeissa. Lopulta uusi bussi tuli, mutta orkesteri myöhästyi omasta konsertistaan kolme tuntia. Yleisö oli sinnitellyt paikalla kaksi tuntia ennen luovuttamistaan, joten konsertti muuttui harjoitukseksi.

Kapellimestari Lehtinen ja säveltäjä Rautavaara keskustelevat 70-vuotisjuhlakonsertista.

Harjoitustilapula vei orkesterin myös Tuulimäen väestösuojaan.

IRLANNIN KIERTUEELLA vuonna 1997 Tapiolan nuorilla sinfoni-koilla oli Irlannin kuninkaallisen akatemian rummut ja harppu lainassa, ja niitä oli määrä kuljettaa pakettiautolla. Kaiken piti olla selvää: autonvuokraus, omat kuskit ja roudarit. Lähtöamuna kävikin ilmi, ettei Irlannissa anneta pakettiautoa alle 25-vuotiaille kuljettajille... Pojat olivat 20-vuotiaita.

Siinä sitä sitten oltiin. Rohkeasti kohti keikkapaikkakuntaa Dublinin aamuruuhkassa, vasemmanpuolisessa liikenteessä. Iso pakettiauto täynnä arvokkaita soittimia. Ensimmäisen ajovuoron otti intendentti Kaija Harjanne ja häntä vuorottelivat kiertueella rehtori Timo Veijola ja huilunsoitonlehtori Liisa Vakkilainen.

”

SINFONIAORKESTERIN KIERTUEELLA Irlannissa soitimme National Concert Hallissa, Galwayssa jäätävässä kirkossa ja Corkissa. Musiikin ohella rasvainen ruoka, oluet ja avuliaat ihmiset jäivät mieleen. Minun ja erään toisen klarinetistin lompakot varastettiin hostellin pöydältä, mutta ne tulivat myöhemmin takaisin Interpolin kautta (tosin tyhjinä), ja ne saattoi noutaa Kilon poliisista.

Janne Koskinen

klarinetisti, toimittaja,
klassinen musiikki YLE

”

NUOTTIEPISODEJA

Marraskuussa 1994 lähdimme seitsemän EMO-kokoukseen voimin Kuopion valtakunnalliseen orkesteri- ja kamarimusiikkitapahtumaan, jossa orkesterimme korkea taso herätti suurta positiivista huomiota. Esitimme myös EMO-klassikko Eläinten karnevaalin konsertissa, jossa koettiin läheltä piti -tilanne: Reilu kymmenen minuuttia ennen esityksen alkua päätin tekemisen puutteessa vilkaista nuottejani. Yllätys oli melkoinen, kun nuottikansion etusivulla komeilikin teksti: ”Tervetuloa Kuopion hotelli Arctiaan!” Olin ottanut hotellihuoneen pöydältä vahingossa väärän, täysin samannäköisen kansion! Onneksi neuvokas opettajani Kata löi taksirahat kouraan ja ehdin kuin ehdinkin ajoissa lavalle.

Keväällä -95 sinfiksien ohjelmistossa oli Uuno Klamin Kalevala-sarja, jossa patarumpali saa huhkia toden teolla. Ennen erästä konserttia joku oli ilmeisesti tönäissyt nuottitelinettäni. Pahaa-aavistamattomana valmistauduin konsertissa kääntämään ensimmäisen kerran sivua. Muista sivuista ei näkynyt jälkeäkään! Onneksi harjoitusmäärät olivat olleet kohtuullisen suuria ja monisivuinen stemma oli syöpynyt mieleeni. Loppu hyvin, kaikki hyvin.

Nuottiepisodioiden huipennus sattui saman vuoden -95 sinfiksien vappukonsertissa, kun erään kappaleen jo soittaessa lyömäsoittajakollega vieressä kuiskasi nuottia ojentaen: ”Psst, sun pitäisi soittaa tässä kappaleessa!”

Jukka Nykänen
pianisti

Vasen sivu: Orkesterin Muumi-maskotin kaulapassiin on kertynyt leimoja ja turkki on reissussa räjähtänyt. Tässä polleasti omalla istuimella kontrabasisti Saila Lassilan vieressä.

Soitinvalintaa kannattaa pohtia. Haasteista huolimatta ko. bassosektiosta kolme päätyi ammattiin.

Temppeliaukion kirkossa solistina soitti Réka Szilvay Markus Lehtisen johdolla.

Oikea sivu: Kapellimestari, intendentti ja konduktööri matkalla pohjoiseen.

Konserttitunnelmissa Tapiolan uimahallissa.

Sveitsin kiertueella 2002 innokkaat fanit ottivat lähikontaktia.

Kiertueita ja uusia kapellimestareita

Markus Lehtisen aikana Tapiolan nuoret sinfonikot aloittivat konserttimatkat ulkomaille. Unkarin ja Irlannin kiertueiden jälkeen matkattiin Norjan Trondheimiin vuonna 2000. Italiaan suunnattiin 2001 ja Sveitsiin 2002. Viron Tartossa konsertoitiin 2004. Intendenttejä nousi suoraan orkesterista, muun muassa Alekski Malmberg ja Eeva Salminen. Alekski toimii nykyisin Helsingin juhleviikkojen ohjelmapäällikkönä ja Eeva ammattiviulistina.

Murrosaikaa elettiin vuonna 2007, kun sekä rehtorina, orkesterin intendenttinä että kapellimestarina aloittivat tuoreet kasvot. Perinteitä jatkettiin, orkesterikollegiota kuultiin ja sinfoniaorkesterin kehittämissuunnitelma laadittiin. Tänäpäin TNS on yhä enemmän opetussuunnitelman ytimessä, ja toiminnassa on mukana entistä enemmän oppilaita. Se tavoittaa lähes kaikki musiikkiopistotason orkesterisoitinten opiskelijat. Orkesterisoiton ympärille on kehitetty uusi tukiaine, orkesterimusiikin analyysi, joka avaa partituurin soittajille uudella tavalla.

Soittajille on tarjottu koulutusta esiintymistaidossa ja ergonomiassa. Orkesterikollegioon kuuluu opettajaedustaja kaikista soitinryhmistä sekä teoriaopettaja. TNS on koko talon yhteinen ponnistus ja ylpeydenaihe, joka tarjoaa oppilaille motivoivan syyn paneutua oman soittimen saloihin.

PERINTEITÄ JA SOLISTIKONSERTTEJA

Jani Telaranta heilutti TNS:n tahtipuikkoa 2006–2011. Ulkomaan kiertuetoiminta elvytettiin neljän vuoden hiljaisuuden jälkeen, Telarannan johdolla käytiin konserttimatkoilla Saksassa ja Latviassa. ”Jani Telaranta kapellimestarina kohteli soittajia kuin ammattilaisia, kuin vertaisiaan”, kertoo intendentti Ninni Sulva. ”Hänen aikanaan soitettiin paljon Sibeliusia.”

Tv-esiintymiset Espoon televisioituissa itsenäisyyspäivän juhlissa on hoidettu useana vuonna ja katsojaluvut ovat yltäneet niissä välillä yli puolen miljoonan. Myös vuosittaiset

keikat ovat jatkuneet Nokian pääkonttorin hulpeassa aulaassa. Uutena traditiona alkoivat Nuorten solistien konsertit, jotka tarjoavat EMO:n nuorille lupauksille mahdollisuuden mitellä kykyjään ison orkesterin kanssa. ”Viimeisimmässä katselmuksessa solistipaikkaa tavoitteli yli 40 eri-ikäistä solistia”, kertoo Ninni Sulva.

Myös vappuperinteestä on pidetty kiinni ja wappukapellimestareina on nähty muun muassa Jaakko Kuusisto ja Jukka Rantamäki. Vuoden 2011 kohokohtiin lukeutui Mestarit ja kisällit -konsertti yhdessä Tapiola Sinfoniettan kanssa Dima Slobodenioukin johdolla.

Jan Söderblom jatkaa ammattikapellimestareiden kunnia-kasta perinnettä TNS:n edessä. Jannen kausi käynnistyi syksyllä 2011 ja heti keväällä 2012 suunnattiin kauan haaveillulle konserttikiertueelle Italiaan. Reissuilla mukana kulkevan Muumi-maskotin passiin odotellaan edelleen uusia leimoja.

SOLISTIT

Tapiolan nuorten sinfonikkojen solistikunta on vertaansa vailla. Vuosien saatossa solisteina ovat soittaneet oman talon pianistit Paavali Jumppanen, Tiina Karakorpi ja Jukka Nykänen ja lisäksi Martti Raekallio ja Andrei Gavrilov. Viulusolistien luettelo on pitkä: Réka Szilvay, Hagai Shaham, Meri Englund, Pietari Inkinen, Petteri Iivonen ja Sini Simonen.

Selloa ovat orkesterin solisteina soittaneet Roi Ruottinen ja Johannes Rostamo, käyrätorvea Tero Toivonen, oboeta Paula Malmivaara. Laulusolisteista mainittakoon mm. Jorma Hynninen, Anu Komsu, Annika Mylläri ja Kaisa Ranta. Vappusolisteina ovat yleisöä hauskuttaneet muun muassa M.A.Numminen, Fredi, Marion Rung, Marzi Nyman, Niko Kumpuvaara, Zarkus Poussa, Vuokko Hovatta, Jukka Nylund, Yasmine Yamajako ja Anna-Mari Kähärä.

KEIKKAPYYNTÖ

Lokakuussa 2012 tuli kulttuurikeskuksen toimistoon puhelu. Eräs yritys oli järjestämässä marraskuussa viereisen Tapiola Garden -hotellin ravintolaan asiakas-tilaisuuden. Joku firmassa oli bongannut, että naapurissa Tapiolasalissa on samana iltana klo 19 Tapiolan nuorten sinfonikkojen konsertti. Synergiaetu vaikutti ilmeiseltä. Kysymys kuului, voisivatko Tapiolan nuoret sinfonikot tulla ennen konserttia klo 17 soittamaan ravintolaan pianomusiikkia?

Sopraanot Annika Mylläri ja Anu Korsi vetämässä koloratuurikoulua vappukonsertissa 2009.

EMOFestivo -juhlakonsertissa 2008 orkesteri pukeutui parhaimpiinsa. Takana keskellä kapellimestari Jani Telaranta.

Kapellimestari Jan Söderblom heilutti pinnaa ja harjaa ensimmäisellä TNS-kiertueellaan Italiaan 2012.

”

KADONNUT LÄPPÄ

Markuksen ajoilta mieleen painunein muisto on kevään 2006 oopperaprojektista, jossa soitin huilua ja piccoloa. Konserttikiertueen ensimmäisen konsertin ensimmäinen puolisko tuli ja meni oikein mainiosti, mutta väliajalla pukuhuoneessa tajusin huilukaverini kanssa, ettei opiston piccolo enää soikaan! Koneistosta puuttui yhden läpän tyyny, jota aloimme etsiä paniikissa ympäri taka-

tiloja. Ehdin jo hädissäni konsultoimaan Markusta ja intendenttiämme ja sovimme, että jos homma ei selviä, soitan piccolon osuudet huilulla – mitä en ollut tehnyt kertaakaan aiemmin... Tästä puhuessamme muutama jousisoittaja juoksi paikalle pienen pieni tyyny kädessään. Markus päätti survaista tyynyn reippaasti paikoilleen ja toivoimme kaikki parasta. Puristin läppää kauhuissani läpi toisen puoliajan, joka onnistui kuin onnistuikin oikein hyvin soolo-osuuksia myöten. Hie-

nointa kokemuksessa oli se, ettei minun soittimeni ongelma ollutkaan vain minun ongelmani, sillä sekä piccolon että minun pärjäämisestä olivat huolissaan kaikki orkesterilaisista kapellimestariin ja se, että ratkaisimme ongelman yhdessä.

*Suvi Järvenpää
TNS:n huilisti*

” TAPIOLAN NUORET SINFONIKOT LOKAKUUSSA 2012

Juhlavuoden järjestelyt ovat hektisimmillään, kaksi lommasta tilausteoksesta on valmiina, ja nuotit on jaettu harjoittelua varten soittajille. Kapellimestari Jan Söderblomin aikatauluja selvittelään ensi vuoden huhtikuulle, ja palapeli Porin, Kuopion, sellokilpailujen, ulkomaanvierailujen ja sinfonikkojen vapun kanssa vaikuttaa loksah-tavan juuri parhain päin. Mahtavaa! Mutta yllätyksiltä ei voi välttyä: kahta lokakuun harjoitusaikaa joudutaan siirtämään, kun kulttuurikeskuksen lisäosaa odotellessa kamppailu saliajoista on välillä veristä. Onneksi päivän pelastaa Musica Nova -konsertin varmistuminen, ja bonuksena tupsahtaa vielä kiertuekutsu Kiinaan ja Taiwaniin. Kiertuemaskotti Väinö-muumi odottelee muuten edelleen pesulakäyntiä Italian-reissun jäljiltä.

Orkesterimuusikon analyysikurssilaiset perehtyvät syksyn ohjelmistoon teoriaopen johdolla. Beethoven ja Tshaikovski kaikuvat monen oven takaa, kun stemmiksissä on aloitettu oikeiden äänten etsintä ja sektion yhteen hitsaaminen kouluttajien avulla. Puupuhaltajien Tsaikkari kuulostaa jo tosi lupaavalta! Orkesterineuvosto kokoontuu pian juonimaan tulevia kausia, nyt työn alla ovat suunnitelmat sirkusvappua ja seuraavaa Itsenäisyyspäiväkonserttia varten sekä yhteistyöprojekteja kuorojen ja orkesterien kanssa. Ja tosiaan ehkä se Kiinan-kiertue.

Tekstiviestejä tulvii intendentin kännykkään:

- Tshaikovskin 2. huilun stemmasta puuttuu yksi sivu. - Onko viimeinen tilausteos jo valmistunut? - Missä pidetäänkään sellistien stemmikset ensi viikolla? - Musica Novan ohjelmakirjan deadline on jo ensi maanantaina. - Juu, oon ollut tässä Norjassa, en oo päässyt lukemaan mailiasi. - Moi! Olen tämän vuoden vaihdossa Hollannissa, joten en valitettavasti pääse mukaan. - Missä oot? - Hups, piti lähettää äskeinen viesti veljelle. - Me tavataan lauantaina bigband-treeneissä, voidaan keskustella siellä stemmajaosta. - Terkkuja ameriikasta, lähetän korjatun bassopasuunastemman mahd pian! - Hei, kaikki ajat ok ja tulen mukaan! - Joo, onnistuu! - Jeps, hieno homma! - Kiva, kiitos!

Kunnes koittaa kauden ensimmäisten harjoitusten aamu. Nuotistonhoitaja setvii sellosektion takapulttien nuottikansioita, orkesterijärjestäjä säätää pasunistien nuottitelineitä oikealle korkeudelle, fagotisti istuu jo valmiina paikallaan, käyrätorvien lämmittelyään

täyttävät salin, naurunpurskahdus takavasemmalta, iloisia jälleennäkemisiä, vähitellen kaikki tuolit täyttyvät. Konserttimestari nousee seisomaan ja katsoo oboistia merkitsevästi, hiljaisuus laskeutuu saliin ja kauden ensimmäinen viritysääni soi, odotusta täynnä.

Ninni Sulva
intendentti

Rebecca Roozeman välitirsoilla Milanon lentokentällä.

EMOn entiset oppilaat musikaalitähdet Jukka Nylund ja Yasmine Yamajako TNS:n vappukonsertin solisteina vuonna 2010.